

NAŠE PARTA VE FILII

SDRUŽENÍ FILIA

**Klácelova 2,
602 00 Brno**
www.sdruzenifilia.cz

Číslo 5

prosinec 2010

(pn)

EDS - Holandsko

Dvě administrativní pracovnice Eliška a Saša a klientka Pavla ze Sdružení Filia vyjely letos v létě na Evropskou dobrovolnickou službu (EDS) do Holandska. EDS se jim moc líbila.

Na otázky odpovídá jedna z dobrovolnic:

V jakém termínu proběhla vaše EDS ?

Naše EDS byla skvělá a byla v létě od července do konce srpna.

V kterém městě jste pobývaly ?

Bydlely jsme v městě Ommen.

Jak jste do Holandska cestovaly ?

Cestovaly jsme nejprve autobusem Student Agency do Amsterdamu a pak vlakem do vnitrozemí a města Ommen.

Kde jste byly ubytované ?

Bývaly jsme v apartmánu Olde Vechte, kde nás bylo kolem 40 lidí.

Co bylo náplní vaší práce ?

Naší náplní byl úklid okolí v Ommenu - úklid pláží, lesa, koňské farmy.

Setkaly jste se tam i s dobrovolníky z jiných zemí ?

My jsme měli skupinovou EDS, čili 40 lidí z 10 zemí - Chorvatsko, Francie, Rumunsko, Slovensko a další země Evropské unie.

Jak jste se stravovaly ?

Každý den jsme si sami vařili. Bylo nás tam 40 lidí, tak jsme se každý vystřídal.

Jak se vám tento pobyt líbil a co vás nejvíce zaujalo ?

Pobyt na EDS byl velice přínosný a skvělý. Byl teda fyzicky náročný – denně jsme jezdily na kole 144m do práce a zpět. Zaujalo nás spojení lidí z cizích zemí, musely jsme se přizpůsobit a pracovat spolu ve dne i v noci.

-MartinV-

Canisterapie

Každé pondělí k nám do Sdružení Filia dochází dva pánové s dvěma canisterapeutickými psy. Střídají se majitelé border kolie Fleka a vlkodava Lindy.

S pejsky si hrajeme, hladíme je, je možné si lehnout a opřít si o ně nohy

nebo položit na pejska hlavu místo polštáře a uklidňovat se jeho pravidelným dechem. Dotyk se psem příjemně zahřívá, zlepšuje prokrvování, uvolňuje svalstvo a navozuje psychickou pohodu.

Canisterapeutičtí psi jsou speciálně vycvičeni pro kontakty s lidmi, jsou přátelští a mají s lidmi velkou trpělivost.

Při první návštěvě jsme se všichni s pejsky seznámili, takže si nás pamatují. Každý z nás proto vodívá pejska na vodítku po místnosti a ovládá jej různými povely. Za odměnu, že pejsek spolupracuje a poslouchá na každé slovo, dostane od svého spolupracovníka sladkou odměnu.

Ve Filii už máme s canisterapií zkušenosti z dob, kdy jsme v Kamenné čtvrti chovali vlastní canisterapeutické psy.

Canisterapie pomáhá pomocí kontaktu se psem různě nemocným lidem, např. při psychických nemocech, mozkové obrně, mozkové a svalové dystrofii, epilepsii a pacientům v rehabilitaci.

-MartinV-

Lázně Podhájská

Tři říjnové dny od 5.10. do 7.10. jsme se Sdružením Filia strávili na ozdravném pobytu v termálních lázních Podhájská na Slovensku.

Většinu doby těchto tří dnů jsme seděli ponořeni ve vodě a při relaxaci nechávali na sebe působit léčivou vodu. Koupali jsme se ve dvou horkých bazénech, jeden o teplotě 34°C a druhý o teplotě 38°C. Aby nám nebyla dlouhá chvíle, sedací koupel jsme občas prostrídali plaváním. Třetí ledový plavecký bazén využilo při teplotě vzduchu 11°C jen pár odvážných jednotlivců z jinak velmi početného množství návštěvníků lázní.

Jeden den zpestřila koupání lázeňských hostů nejteplejšího bazénu kulturní vložka, kdy si mohli všichni zazpívat spolu s odborným pěveckým a hudebním doprovodem české lidové písničky.

V letní sezóně bývá v provozu deset bazénů, areál obsahuje také tobogány a klouzačky pro děti. Rekondičně-relaxační podareál nabízí solárium, saunu, fitness, vodoléčbu, masáže, kadeřnictví a kosmetiku. V areálu se nachází jídelna, do které jsme chodili na obědy, prodejna zmrzliny a různé občůdky.

Voda na koupání v těchto lázních je slaná a obsahuje lithium. Snadno nadnáší, proto při troše šikovnosti se lze položit na hladinu a nepotopit se. Tato voda je unikátem, do kterého se přicházejí koupat lidé z širokého

okolí. Nejčastěji jsem tu slyšel český jazyk. Léčebné účinky vody jsou dokonce srovnatelné s Mrtvým mořem. Působí léčivě na choroby dýchacích cest, na poruchu štítné žlázy, zlomeniny, ekzémy, revmatismus, cévní choroby, onemocnění kloubů a páteře.

Náš zájezd do Podhájské byl také pracovní. První večer proběhla příprava, druhého dne večer jsme se sešli na společné poradě, na které jsme řešili otázky a návrhy ohledně organizace Sdružení Fila.

Pobyt nám mimo relaxace pomohl i zdravotně, např. u jedné osoby překonáním rozvíjející se chřipky.

-MartinV-

Svět hraček

27.10.2010 Sdružení Fila navštívilo muzeum hraček v detašovaném pracovišti Muzea města Brna, v Měniné bráně. Vystavovali tu hračky používané v minulém století.

Zhlédli jsme nepřeberné množství různých druhů hraček, se kterými si hráli naši rodiče a starší sourozenci. Na některé exponáty si pamatujeme i my sami.

Hračky, které jsme tu spatřili, byly velmi pěkné a působivé, měly své osobité kouzlo. Dýchal z nich na nás poklidný ráz starých dob a našeho dětství.

Byly tu hračky chlapecké-autíčka, vláčky, stavebnice i holčičí – panenky, kočárky, pokojíčky, nádobíčka. Také tu byly figurky, loutky, loutková divadla, houpací koně, hračky z textilu, plyšová zvířátka.

Mimo hraček, se kterými jsem si sám hrával, na mne osobně nejvíce zapůsobil dřevěný model prodejny masa a uzenin s postavičkou řezníka, regály a pultem s prasečí hlavou, jitrnicemi a jelity.

Hračka má podle odborníků pro děti velký význam. Má schopnost rozvíjet myšlení, dětskou tvořivost, vede k vyšší samostatnosti, pomáhá lépe navazovat kontakty a učí děti schopnosti samostatně se něčím zabavit.

Tato výstava se nám líbila, rádi jsme si zavzpomínali na dětský svět her.

-MartinV-

Zoologická zahrada

Jeden podzimní den jsme se Sdružením Filia navštívili brněnskou zoologickou zahradu.

Prošli jsme téměř celý okruh. Nejprve jsme si prohlédli opice, plazy, ryby, kočky, žirafy a lamy. Potom jsme se naobědvali v restauraci U Tygra uvnitř areálu zoologické zahrady. Zvláštností téhle restaurace je její umístění v blízkosti ohrady pro tygry, od níž je oddělena pouze průhledným sklem. Mezitím, co jsme jedli, jsme se občas koukli na tygra, který se procházel jen pár metrů od nás.

Po obědě jsme se ještě šli podívat na lachtany, vlky, polární lišky a lední medvědy. Také jsme navštívili nově vybudovanou expozici medvědů – Beringia, kteří zde pobývají podobně jako tygři v této zoo v rozsáhlém výběhu se skálami a jezírkem s vodopády. Tento terén připomíná skutečné prostředí, ve kterém medvědi či tygři žijí v přírodě.

V den, který jsme trávili v zoo, bylo nádherné, teplé, slunečné počasí. Proto jsme si občas sedli na

lavečku, ohřívali se na sluníčku a kochali se pozorováním spadlého listí a pěkných podzimních barev přírody.

-MartinV-

Školení a návštěva lázní Mušov

Všichni členové Sdružení Filia jsme pobyli dva dny v listopadu v lázních v hotelu Termál Mušov, který se nachází u Mušovských jezer.

První den po příjezdu jsme si vyšli na procházku. Koupali jsme se ve venkovním bazénu s léčivou termální minerální vodou, která pomáhá při potížích s pohybovým ústrojím, srdcem, ženskými orgány a regeneruje kůži. V bazénu se lze koupat i v zimě, protože při nižších teplotách bývá zastřešen. Nechali jsme si provést masáže s doplněním dodání tepelné energie od paní masérky na různých částech těla. Po této masáži jsme se cítili více svěží a uvolnění. Večer jsme se zabavili při hře bowlingu. Po večeři jsme měli sezení s povídáním, jak by se měli lidé správně k sobě chovat, pak jsme hráli pohybové hry na procvičení rychlého postřehu. Druhý den jsme si vyslechli školení o zdravotnické první pomoci.

-MartinV-

Mikulášská besídka

Letos 5.12. Sdružení Filia připravilo již poněkoličaté tradiční Mikulášskou besídku pro děti a jejich doprovod z Kamenné čtvrti.

Našim hostům jsme zazpívali pásmo koled a zahráli jsme pohádku O Šípkové Růžence. Po představení následoval příchod Mikuláše s andělem a dvěma čerty, v podání našich klientů. Mikuláš obdaroval každé dítě, které zazpívalo či zarecitovalo, dobrotami. I my klienti jsme dostali hodnotné balíčky sladkostí jako sponzorský dar od Úřadu městské části Brno-střed. Všichni účinkující i hosté dostali k občerstvení chlebíčky a nápoje, které nám daroval obchod Brněnka na Náměstí míru.

Na besídce jsme se předvánočně naladili a udělali jsme radost dětem. Ještě se těšíme na vánoční posezení, které proběhne ve Filii 22.12.

-MartinV-

Počítačový kurz

Devět klientů a pracovníků Sdružení Filia, kteří projevíli zájem, se přihlásilo do sdružení Liga vozíčkářů na kurz Efektivní psaní na klávesnici. Kurz probíhal od 12.10. do 9.12. 2010 vždy tři hodiny dvakrát týdně, pod vedením lektorky Bc. Petry Konečné, DiS. Cílem kurzu bylo naučit se psát na počítači všemi deseti prsty, aniž bychom se dívali na klávesy. Všichni, kteří se nevzdali a vydrželi na kurzu až do konce, obdrželi osvědčení o účasti. Tři lidé, kteří složili závěrečnou zkoušku (bez pohledu na klávesy, minimálně 45 čistých úhozů/min, min 97% přesnost), dostali navíc osvědčení o úspěšném absolvování. Všichni ale odešli z kurzu spokojení s tím, co se naučili. Znalost efektivního psaní nám umožní pohodlnější a rychlejší práci s počítačem.

Liga vozíčkářů je sociální zařízení, které pořádá počítačové výukové kurzy a různé aktivity a poradenství pro lidi se zdravotním handicapem.

-MartinV-

Pohled pracovníka Výcvikové dílny

Jmenuji se Roman Doležal. Je mi dvacet devět let. Mé záliby jsou sledování sportovních utkání – hokej, fotbal, tenis.

Z důvodu špatného zraku jsem nemohl nastoupit do některých druhů zaměstnání, které by mne bavily, jako je např. řidič autobusu. Proto jsem rád, že teď pracuji ve Výcvikové dílně ve Sdružení Filia, do kterého jsem se dostal přes

mého kamaráda. Nejradyji tu pletu košíky z papíru. Do Filie docházím kvůli práci a pobytu mezi lidmi. Dojíždím vlakem z jihu Moravy.

-RomanD-

EDS - Slovensko

Tento rok jsem vycestoval v rámci Evropské dobrovolnické služby (EDS) na Slovensko. Projekt se uskutečnil koncem léta, v srpnu a září. Hostitelskou organizací byla Organizace pomoci tělesně postižené mládeži (OPTPM) v Bežovciach poblíž ukrajinských hranic.

Moje paní domácí - Mája je vedoucí sdružení, její dcera Katarína je předsedkyní republikového výboru pro OPTPM.

Na otázky odpovídá paní Mája:

Co je sdružení OPTPM ?

Združenie OPTPM je mimovládna organizácia, ktorá združuje a začleňuje handicapovanú mládež do väčšinovej spoločnosti. Naša organizácia nie je žiadne sociálne zariadenie, svoj cieľ napĺňame realizáciou voľnočasových aktivít.

Kdy a jak se zrodil nápad založit OPTPM ?

Moja dcérka Katka je po detskej mozgovej obrne a keď skončila SOU v Košiciach, jej hlavnou náplňou práce bolo čítať knihy a pozerat' TV pre svoj telesný postih. Ja ako mama som

z toho bola zúfala, že sa nemôže nikde zamestnať, lebo všade, kde sme sa prišli informovať o prácu, odpoveď bola: „Postihnutých je nám ľúto, ale nemáme ich ako zamestnať.“

Po jednej prebdenej noci sa mi v hlave zrodila myšlienka telefonovať na informácie pošty a keď som sa informovala, či nepoznajú nejakých ľudí čo pracujú s postihnutou mládežou, pani na druhej strane telefónu mi milo odpovedala: „A viete, že poznám? V Prešove je organizácia pod názvom ZOM a združuje postihnutú mládež.“ Dala mi telefónne číslo a od toho dna sa osud mojej dcéry a mojej rodiny otočil o 360 stupňov k dobrému. Predseda pán Boris Klohna nám v krátkosti povedal, čo robia, a hneď nám oznámil, že ak ich pracú chceme si vyskúšať, môžeme ísť o 2 týždne na multilaterálnu výmenu. Keď sme na tejto výmene spoznali mnoho postihnutých, ktorý žili plnohodnotný život, aj keď boli postihnutí, a ich kamarátov, ktorý boli zdraví a ochotný im pomáhať, rozhodli sme sa aj mi s dcérou osloviť par mladých ľudí z nasej obce Bežovce a roku 2000 sme založili OPTPM.

Kolik má OPTPM členů a kdo jsou její členové ?

OPTPM založilo 5 ľudí, s toho 3 postihnutý. Teraz OPTPM ma

130 členov a sú to členovia rôzneho zdravotného postihu, sociálne znevýhodnený, asistenti a priatelia.

Můžeš uvést pár hlavních příkladů, jaké akce provozujete a pro které skupiny lidí jsou tyto akce určeny ?

Rekondične celoslovenské pobyty, netradičné športy, kultúrno-spoločenské aktivity (ples OPT-PM), tábory, obnova ľudových tradícií (stavanie májov, deň matiek, deň deti). Sú to akcie určené pre všetky druhy postihu, znevýhodnenú mládež, zahraničných partnerov, starší ľudia a širokú verejnosť. Spolupracujeme so Základnou a Materskou školou v Bežovciach, obecným úradom, Špeciálnou základnou školou v Sobranciach a Domovom sociálnych služieb Michalovce.

Na ktorej akcii nejradyji vzpomínáte a která akce měla u vašich klientů největší oblibu ?

Na multilaterálne výmeny a celoslovenské rekondičné pobyty.

V čem spolupracujete se sdružením Filia ?

Na seminároch, multilaterálne výmeny, a teraz aj EVS v rámci grantového programu „Mládež v akcii.“

Jak hodnotíte tuto spolupráci ?

Tato spolupráca je veľkým prínosom pre našu organizáciu.

Jak se vám líbilo na Multilaterálních výměnách mládeže v Brně ?

Každá multilaterální výměna má svoje klady a zápory, ale více převládají tie kladné dojmy, zážitky, skúsenosti, priateľstva a nové pohľady na život nie len postihnutých, ale aj asistentov a vedúcich. Odporučila by som každému zažiť aspoň raz v živote takúto výmenu, akú sme počas multilaterálnych výmen za 5 rokov zažili spoločne v 4 štátoch tejto výmeny (Česko, Slovensko, Poľsko, Rakúsko).

Děkuji za rozhovor.

-MartinV-

Mé zážitky z EDS

Do miesta mého pôsobit'ejšie jsem cestoval vlakem EC z Brna do Bratislavy a odtud lůžkovým rychlíkem do Michaloviec. Cesta trvala celou noc, spalo se mi docela příjemně. Z Michaloviec jsem dojel autobusem do hotelu Energetik u přehrady Zemplínská Šírava. Tam mi začala EDS týdenním dětským táborem s názvem „Leto je náš

kamarát.“ Zde jsme měli program plný her, např. stolní tenis, závody družstev a různé soutěže. Také jsme podnikli túru lesem k Vinnému jezeru, projížděli jsme se na hipoterapeutických koních. Při sportovním dopoledni jsme si zahráli fotbal a nohejbal, téměř denně jsme se koupali v bazénu. Partneri ze slovensko-španělské výměny nám ukázali, jak se staví „španělské věže.“ Ty jsou tvořeny skupinou lidí stojících jeden druhému na ramenu ve 4 i více patrech. Poslední večer tábora byla pro děti uspořádána soutěž dovedností „talentmánie“, kterou jsem hodnotil jako porotce.

Na EDS byl se mnou společně kolega z Filie Mirek, byl tu dva měsíce a poslední dva týdny jeho EDS se překrývaly s mým termínem.

Po týdnu na Zemplínské Šíravě jsme se přesunuli do sídla OPTPM v rodinném domě u hostitelské rodiny v Bežovciach. V tomto domě jsme měli s kolegou každý svůj vlastní pokoj, který se nacházel ve vyhrazené části domu, určené pro ubytování zahraničních dobrovolníků. V sekci pro dobrovolníky jsme měli k dispozici toaletu a moderní sprchový kout, vybavený rádiem, telefonem a osvětlením, které se ovládaly přímo ze sprchy.

Pracoval jsem na počítači v domě, kde jsem bydlel. Zpracovával jsem fotodokumentaci ze

všech akcí, které kdy OPTPM uskutečnila. Nejprve jsem si přečetl na webových stránkách, o čem byla každá jedna akce. Potom jsem z velkého množství snímků na webových stránkách a compact discích vybíral jednu až tři fotografie z každé akce, které nejlépe vystihovaly smysl a cíl dané akce. Ke každé fotografii jsem vypracoval popisek. V případě potřeby se mnou spolupracovala Katarína, která si při vypravování o některých akcích OPTPM ráda zavzpomínala na uplynulé časy. Také mi pomáhala s překladem do slovenštiny. Když jsem po měsíci dokončil celou práci, zkonzultoval jsem s pracovníkem veřejné tiskárny v Michalovciach rozmístění fotografií a textů na panelech, které budou vystaveny v muzeu „Bežovska chiža.“

Projekt „Bežovska chiža“ pořádá sdružení OPTPM. Jeho dobrovolníci rekonstruují starý neobydlený dům v Bežovciách, v němž vznikne muzeum o historii obce Bežovce. Jedna místnost v muzeu bude vyhrazena OPTPM.

Také jsem vybíral fotografie na webové stránky OPTPM. S OPTPM bych měl spolupracovat i po skončení EDS. Na počítači budu upravovat text o spolupráci OPTPM s Evropskou unií, tento materiál bude také umístěn v muzeu „Bežovska chiža.“

Pracovní náplní mého kolegy byly hlavně práce spojené s přípravou budovy budoucího muzea.

K programu EDS patřilo mimo zmíněné pracovní náplně také poznávání života a kultury místních lidí. Účastnil jsem se dožínkových slavností v Bežovciách s folklórním programem. Dožínky zahájil starosta obce krátkým projevem a slavnostním aktem převzetí dožínkového věnce. Věnc, upletený z obilí, přivezly ženy v krojích na kočáru taženém koňmi. Děvčata v krojích zazpívala a zatancovala, pan farář pronesl proslov o zemědělství dnes a za předchozích generací. Při slavnostech soutěžily tři týmy v pečení pirohů, všechna soutěžní družstva sklidila velký úspěch. Pirohy a guláš, vařený ve velkém kotli, mohli návštěvníci ochutnat.

Další zajímavou akcí byla výstava zemědělských plodin soukromých pěstitelů z Bežoviec a okolních vesnic.

Vždy v neděli jsem jezdíval fandit na fotbalová utkání klubu Bežovce, za který hrají i někteří členové OPTPM.

Občas jsme jezdili vyřizovat různé věci na úřadech a nakupovat do větších měst Michaloviec a Sobra-niec.

Při výletě na Vinné jazero jsme navštívili indiánskou restauraci s vystavenými trofejemi. Vyzkoušel jsem si pobyt v igelitové kouli naplněné vzduchem, v níž jsem byl

spuštěn na hladinu jezera. Musel jsem stále přešlapovat na místě, jinak jsem padal ke dnu bubliny. Udržet se na nohou ale bylo velmi obtížné, daří se to jen vynikajícím sportovcům. Po chvíli snažení jsem se položil a nechal se unášet vodními vlnami. Vzduch v bublině nedovolí se potopit, ani dovnitř se voda nedostane, takže mohu jakoby plout po vodě oblečený.

Několik dní jsme strávili spolu s hostitelskou rodinou v městečku Šuňava v podhůří Vysokých Tater. Bydleli jsme u jejich příbuzných ve vilovém rodinném domě na okraji městečka. Šuňava je malebné městečko s nádherným výhledem na okolní lesy a stráně s pasoucími se kravami a na tatranské štíty. Jeden den jsme si vyjeli ke Štrbskému plesu ve Vysokých Tatrách.

Jezero jsme obešli dokola a cestou se nám otevřel výhled na široké okolí Tater. Viděli jsme v dáli několik dalších pohoří a všimli jsme si také, že v místech, která dříve bývala zalesněná, jsou po vichřici,

kteřá se zde přehnala před několika lety, všechny stromy vykácené.

Na Šuňavě jsme si zašli do lesa na houby. Chodili jsme pouze při okraji lesa, protože se tu údajně často potulují hladoví medvědi.

Tatry se mi moc líbily, pouze pohled na polámané stromy ve mně vzbuzoval trochu smutek. Před tím jsem byl jednou ve Vysokých Tatrách jako dítě, to zde ještě rozsáhlé polomy nebyly.

Jeden den EDS jsem se zúčastnil zabíjačky. Bratr mojí paní domácí je řezník a zabíjel prase svému kamarádovi. Vyzkoušel jsem si opalování, oškrabování, polévání prasete vodou, nosil jsem konve s vodou ze studny, pomáhal při manipulaci s prasetem a v dalších úkonech. Zabíjačka pro mne byla skvělým zážitkem. Nikdy před tím jsem neviděl celý průběh přípravy pašíka. Poznal jsem i odlišnosti v postupu u nás na Moravě a na východním Slovensku, kdy u nás se prase po zabití oparuje horkou vodou, zatímco na Slovensku se oparuje plamenem. U nás se porcuje zavěšené na kladce, na Slovensku položené na paletě...

S porozuměním slovenské řeči, mimo východního šarišského dialektu, jsem problémy neměl. Jednou ale přece došlo k nedorozumění. V restauraci jsem si objednal „kačací pečeň“ v domnění, že se jedná o kachní pečínku, ale přinesli mi kachní játra. Takže dnes už vím, že

slovensky „pečeň“ znamená česky „játra.“ O pečínku jsem ale nepřišel, den před odjezdem mě čekalo překvapení – k obědu paní domácí připravila výbornou kachničku.

I ostatní jídla, domácí i v restauracích, mi chutnala. Vyzkoušel jsem i slovenské speciality jako brynzové halušky a pirohy s tvarohem nebo povidlím.

Někdy za námi docházeli místní dobrovolníci z OPTPM. Měli jsme společné párty s venkovním grilováním či opékáním klobásů na ohni. Předvedl jsem jim, jak ve Filii pleteme košíky z papíru.

Svůj volný čas jsem nejraději využíval k projížďce na kole či procházce po obci.

EDS na Slovensku se mi moc líbila, práce mne bavila. Než jsem odjel zpět do Brna, přidal jsem svůj obtisk dlaně a prstů s podpisem na papír k ostatním obtiskům všech domácích i zahraničních dobrovolníků, kteří působili v OPTPM.

Díky pomoci hostitelské rodiny jsem EDS zvládl a byla pro mne přínosná. Na pobyt na Slovensku budu vždy rád vzpomínat a těším se, až se tam znovu podívám.

-MartinV-

Výstava betlémů

V adventní čas jsme navštívili se Sdružením Filia výstavu českých i světových betlémů (např. z Ugandy nebo Peru) v Baron Trenck Gallery v Kapucínském klášteře. Ocenili jsme různé nápady, z jakého materiálu a jakým způsobem lze betlémy vytvořit.

-MartinV-

Čtenářům přejeme klidné prožití vánočních
svátků a hodně zdraví v roce

2011

